

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' εδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήντα πέντε,
τὸ Κουδέρνο πάει πρῶμα μὲ πονέντε.

Ὁ Ῥωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγαίνη,
κι' ὅταν ἔχω ἐξουπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταδαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιὰτὶ δὲν τοῦς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε ταφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραδέρια
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἑμῆ.
Μὲς ὅτ' ἂν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμῆός μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τὴν εἶνῃ ὁποῖος θέλει — εἰδ' ἄλλῃως δὲν μᾶς μέλει.

Ἐπτά τοῦ Νοεμβρίου,
μνήμη τοῦ Ἀμβροσίου.

Ὅκτὼ πονέντος κι' ἐννενηντα... πῦρ ἀκούεται ραγδαῖον...
Ὅστ' οὗ Σταυροῦ τοὺς βράχους βλέπω φευτοπόλεμον σκουδαῖον.

Ὁ Θεωρῆς ντελάλης
μετὰ φωνῆς μεγάλης.

Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ... τὸ πλοῖον περιμένει,
καπνίζει ὁ φουγάρος, οἱ ναῦται τραγουδοῦν,
ἡ θάλασσα δὲν εἶναι καθόλου φουσκωμένη,
κι' οἱ γλάροι τὰ πτερά των ἀνοίγουν καὶ πηδοῦν.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Καθεὶς ἐκ τοῦ προχείρου ἂς γίνῃ διπλωμάτης
καὶ ὥς πρὸς τοὺς παράδες καθόλου μὴ τὸν μέλῃ...
ἂς φύγῃ ὁ Ἑγγλέζος ἐκείνος Κασσιμάτης,
ἂς φύγῃ κι' ὁ Σταμούλης καὶ ὁποῖος ἄλλος θέλει.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἔλα τὰ ἔξοδα θὰ δώσῃ...
ποῖος θέλει τὴν Εὐρώπῃ νὰ περιγηθῇ;
ποῖος θέλει μεγιστάνης καὶ Λόρδους ν' ἀνταμώσῃ;
μὰ τέτοια εὐκαιρία ποτὲ δὲν θὰ βρεθῇ.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἄλλην δὲν θάχτε φροντίδα,
παρὰ νὰ τριγυρνᾷτε ὅτ' ὅν κάθε καφενέ,
νὰ λέτε καὶ ὁδὸ λόγια καλὰ γιὰ τὴν πατρίδα
ὅτ' ὅν Σώλοβουρου, ὅτ' ὅν Βίσμαρκ καὶ εἰς τὸν Φραουσσινέ.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Θὰ λέγετε εἰς ὅλους διὰ τὸν Καραϊσκον,
διὰ τὴν γῆν τῆς δόξης, τῶν φώτων, τῶν χρησμών,
καὶ ὁ καθεὶς πρὸς πάντας παρουσιάζων δίσκον,
ἀγάπην θὰ μαζεύῃ καὶ φιλελληνισμόν.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Συνέδριον μᾶς λέγουν θὰ γίνῃ μὲς ὅτ' ἡ Βιέννα
καὶ πρέπει συμπαθείας τὸ ἔθνος ν' ἀποκτήσῃ,
ἄλλως ἢ γῆ τοῦ Κόδρου καὶ τοῦ εἰκοσιένα
χωρὶς κανένα μέλλον διὰ παντὸς θὰ οὐβύσῃ.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Ἐκτὸς ποῦ θὰ ἴδῃτε ἀνάσλως τὴν Εὐρώπῃν,
θὰ γίνετε σωτήρες συνάμα καὶ τοῦ γένους,
κι' ἐκεῖνο θ' ἀνεγείρῃ ἀγάλματα κατόπιν
εἰς τοὺς περιελθόντας τὴν γῆν ἀπεσταλμένους.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Ὅδ' ὅν τιμῆς καὶ δόξης εἰς ὅλους σας ἀνοίγω...
ποιοὶ θέλουν ὅτ' ἡ Εὐρώπῃς νὰ πᾶν τὰς Αὐλὰς;
ἔλατε, πρὶν κι' ὁ ἴδιος ἀναγκασθῇ νὰ φύγῃ,
ἔλατε νὰ ταλειώσῃ καὶ τοῦτος ὁ μπελᾶς.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἄντε κι' ἐπῆρε τέλος.... χαῖρε, γλυκερὰ πατρίς!

